

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

18 Φεβρουαρίου 2007
Κυριακή τῆς Τυρινῆς (Ματθ.ς´,14-21)

Ὁ Χριστὸς μὲ τὸν λόγο Του, ὅπως καταγράφεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, συνδέει τὴ συγγνώμη καὶ τὴ συγχώρηση μὲ τὴν νηστεία. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ περίοδος τῆς νηστείας, ποὺ ἀπὸ αὐριο εἰσερχόμαστε, εἶναι πρὸ πάντων περίοδος μετανοίας, προσευχῆς καὶ ἀγάπης μεταξύ μας.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ σύνδεση, τότε ἡ νηστεία ἀπὸ μόνη της δὲν φθάνει. Ἐὰν εἶναι νὰ νηστεύουμε καὶ νὰ μὴ μετανοοῦμε· «ἐὰν εἶναι νὰ μὴν τρῶμε καὶ νὰ τρωγώμαστε ἀπὸ τὴν κακία μας καὶ νὰ μισοῦμε τὸν ἀδελφὸ μας, ποῖο λοιπὸν τὸ ὄφελος ἀπὸ τὴν νηστεία μας;». Ἄρα λοιπὸν ἡ νηστεία βοηθᾷ τὸν ἄνθρωπο νὰ καταλαγιάσει ἀπὸ τὸ θόρυβο τῆς ζωῆς του· νὰ τὸν προσγειώσῃ στὴν ἀλήθεια καὶ νὰ τὸν μονοιάσῃ μὲ τοὺς ἄλλους. Καὶ τέλος νὰ συναισθανθεῖ τὰ λάθη καὶ τὰ πάθη του καταβάλλοντας προσπάθεια ἀπαλλαγῆς.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐρχόμενος ὁ ἄνθρωπος εἶναι καιρὸς νὰ θρηνησῇ, γιατί μὲ τὴ ζωὴ του προσβάλλει καθημερινὰ τὸ Θεό. Καὶ μετὰ ἀπὸ τὴ συγγνώμη τῶν ἀδελφῶν, νὰ ζητήσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι ὅμως κάμποσοι ποὺ πιστεύουν, καὶ ἴσως πράττουν, πὼς ἡ νηστεία εἶναι μονάχα ἀποχὴ ἀπὸ ὀρισμένα φαγητά. Καὶ καθησυχάζουν τοὺς ἑαυτοὺς τους πὼς ἔτσι ἔχουν τελειώσει. Ὅμως κάτι τέτοιο εἶναι φανερὸ πὼς εἶναι λάθος· εἶναι μιὰ πράξη τυπικῆ, ποὺ τῆς λείπει ἡ οὐσία.

Βεβαίως ἡ νηστεία εἶναι ἀποχὴ ἀπὸ ὀρισμένα φαγητά, μὰ δὲν εἶναι μονάχα αὐτό. Γιατί, ἂν εἶναι μόνον αὐτό, τότε δὲν θὰ εἶχε θέση ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅπως περιγράφεται στὸν προφήτη Ἰωήλ.

Νὰ τι λέγει ἀκριβῶς: «Τώρα λοιπόν, λέγει Κύριος ὁ Θεός μας, ἐπιστρέψατε σὲ Ἐμένα μὲ ὅλη τὴν καρδιά σας, μὲ νηστεία, θρήνους καὶ κοπετούς». Δηλαδή ὁ Θεὸς ζητεῖ ἐσωτερικὴ ἐπιστροφή, μετάνοια καὶ ἀλλαγὴ, μὰ πρὸ πάντων νηστεία μὲ δάκρυα.

Ἐτούτη ὅμως ἡ μετάνοια καὶ ἡ αἴτηση συγγνώμης ἀπὸ τὸ Θεὸ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ δίχως τὴ συγγνώμη πρὸς τὸν ἀδελφὸ. Δίχως τὴν ἐξάλειψη τῶν κακιῶν μας, ποὺ μᾶς διχάζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ τὶς ὁποῖες ἀκριβῶς ὁ Θεὸς βδελύσσεται.

Προχωρώντας όμως πὸ πέρα, ὁ Χριστὸς μίλησε γιὰ τὴν ἀφιλοχρηματία, πὸ φυσικὰ συνδέεται μὲ τὴν νηστεία. Ἔτσι, «ὅποιος πασχίζει νὰ ἔχει τὶς ἀποθήκες τοῦ γεμᾶτες ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ ἔχει τὴν καρδιά του ἀδειανὴ ἀπὸ ἀγάπη. Ὅσο πὸ πολὺ γεμίζουν οἱ ἀποθήκες, τόσο πὸ πολὺ ἀδειάζει ἡ καρδιά». Καὶ ὅσο ἀδειάζει ἡ καρδιά τόσο στερεύει ἡ ἀγάπη, καὶ ἄς εἶναι γεμᾶτες οἱ ἀποθήκες.

Μποροῦμε λοιπὸν νὰ ποῦμε πὼς ἡ νηστεία γιὰ τὸν φιλοχρήματο καὶ πλεονέκτη ἔχει κάποια σημασία; Σ' αὐτὸν πὸν στέρησε ἡ καρδιά του ἀπὸ ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία, τί νόημα ἔχει ἡ νηστεία;

Μποροῦμε νὰ δικαιολογήσουμε τὸ δικό του φαγοπότι, τὴν καλοπέραση, σ' ἓνα κόσμο καταδικασμένο σὲ διαρκῆ νηστεία. Αὐτὸς μὲν νὰ τρώει, νὰ πίνει, νὰ εὐφραίνεται καὶ οἱ ἄλλοι νὰ πεινοῦν, γιὰ τὸν καταδικάσαμε σὲ διὰ βίου νηστεία! Ὁ ἓνας νὰ εἶναι χορτάτος καὶ οἱ ἄλλοι πεινασμένοι.

Νὰ λοιπὸν πὼς ἡ νηστεία ἀποτελεῖ μιὰ καλὴ εὐκαιρία νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας πρὸς τοὺς ἄλλους. Νὰ παρέχουμε τὰ ἀγαθὰ μας, γιὰ νὰ χορτάσουν οἱ ἄλλοι.

Ἔτσι θησαυρίζουμε ἀγαθὰ γιὰ τὴν αἰωνιότητα, ἀφοῦ ἐμπιστευόμαστε ὅ,τι μᾶς περισσεύει στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς τονίζει πὼς ὅποιος δίνει στὸ Θεό, δανεῖζει στὸ Θεό. Ἔτσι, καλὸν εἶναι ν' ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσκόλληση στὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ν' ἀποτινάξουμε τὸ περιττὸ καὶ τὸ ἐπὶ πλέον. Νὰ κάνουμε τὴν νηστεία μας, καθὼς ὀρίζει ἡ Ἐκκλησία, καὶ ν' ἀπλώσουμε τὸ χέρι μας στὸν ἀδελφὸ πὸν ἔχει τὴν ἀνάγκη.

Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὰ ὑλικά πράγματα, πὸν μᾶς ἔχουν ἀπορροφήσει, τότε δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ συναντήσουμε τὸ Θεό. Γιὰ τὸ αὐτὰ κλείνουν τὸ δρόμο καὶ μᾶς τραβοῦνε σὲ ἄλλες ἀτραπούς.

Δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ ζητήσουμε τὴ σωτηρία μας· δὲν θὰ θρηνήσουμε γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας· δὲν θὰ κληθοῦμε στὴν Βασιλεία Του.

Τρώγοντας καὶ πίνοντας κάθε ἡμέρα εὐφραινόμενοι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοήσουμε τὴ σημασία τῆς νηστείας, τῆς ἐγκράτειας, θὰ περάσει ἴσως κι αὐτὴ ἡ περίοδος τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πὸν ἀπὸ αὔριο εἰσερχόμαστε, καὶ ἐμεῖς θὰ παλεύουμε πὼς θὰ ἀπολαύσουμε περισσότερα ἀγαθὰ.

Ἐνῶ ὁ ἱερὸς ὑμνογράφος μᾶς προτρέπει νὰ ἀρχίσουμε τὴ νηστεία χαρούμενοι· νὰ νηστεύσουμε ἀπὸ κάθε πάθος καὶ νὰ ἐντρυφήσουμε στὶς ἀρετές.

Άρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]